

Oslo kommune
Bydel Østensjø
Avdeling for barn og unge
Oppsal Samfunnshus barnehage

330.00

200404169

Oslo 261104

-308

Til
Barne- og Familiedepartementet v/ Høringsutvalget.

Fra
Samarbeidsutvalget ved Oppsal Samfunnshus barnehage.

Høringsuttalelse om ny Barnehagelov.

Samarbeidsutvalget ved Oppsal Samfunnshus barnehage nedsatte en prosjektgruppe høsten 2003. Prosjektgruppen skulle se i klartekst hva Barnehageloven og Rammeplanen sa om foreldrenes medvirkning i driften av barnehagen.

Når det gjelder den nye Barnehageloven mener Samarbeidsutvalget følgende:

Merknader til "Lov om barnehager":

Til § 1. Formål

Su mener at begrepet "under opplæringspliktig alder" blir feil.

Både foreldre og personalet mener at barn forplikter seg selv til å lære pluss at de voksne rundt barnet mener at de har plikt til å lære bort forskjellige saker. Vi mener at det å lære å beherske kroppen for eksempel er en meget viktig lærdom. Det kan være at myndighetene mener noe annet. Se også §2 hvor det står: "...skape et godt grunnlag for livslang læring og aktiv deltakelse i et demokratisk samfunn." sitat slutt.

Kristen formålsparagraf fremmer ikke likestilling og likeverd mellom voksne og barn og mellom kvinner og menn. Heller ikke når det gjelder andre religioner. Kristendommen sier at den er "den sanne" religion.

Til § 2. Barnehagens innhold

Su vil at barnehagen skal være et sted hvor fagfolk, andre voksne, foreldre og barn er på en samarbeidsarena hvor det pedagogiske perspektivet er rådende.

Su mener at begrep som "oppdragelse og toleranse" er begreper som er på vei ut både i vitenskapen og i barnehagesammenheng når det handler om møter mellom mennesker. De bør erstattes av "samarbeid og anerkjennelse".

Det vi kan se ut av loven er at eiendomsretten er den viktigste retten, altså ikke de som har sin tilhørighet til barnehage men de som eier. §2 sier at, sitat: "Barnehagens eier kan tilpasse rammeplanen til lokale forhold", sitat slutt.

Eftasåsen barnehage	Østmarkveien 18, 0687 Oslo	22 27 39 60
Fuglemyra barnehage	Oppsaltoppen 25, 0687 Oslo	22 26 11 03
Oppsal samfunnshus barnehage	Vetlandsveien 101, 0685 Oslo	22 27 14 50
Oppsaltunet barnehage	Oppsalveien 21, 0686 Oslo	22 26 12 95
Rønningjordet barnehage	Oppsalveien 30, 0686 Oslo	22 26 18 28
Vassenga barnehage	Oppsalveien 32, 0686 Oslo	22 26 53 61

Hva så med de som blir utsatt for eiers subjektive syn på lokale forhold?

Vi mener at eier må ha et samarbeid med de som er i barnehagen. Den setningen det henvises til minner oss om at det hele handler om økonomi og ikke noe som fremmer, sitat: "aktiv deltakelse i et demokratisk samfunn".

Su vil at rammeplanen skal forplikte oppover i samfunnet. Stortinget og Regjeringen må kunne stilles til ansvar der hvor loven og rammeplanen ikke settes i stand til å gjennomføres.

Til § 3. Barns rett til medvirkning

Her mener vi at personalet og foreldre skal ta dette ansvaret for at barn blir hørt, noe vi er helt enig i. Ansvaret for å få barn til å bli hørt er et voksent ansvar. Det kan ikke overlates til barna. Det må stå i loven.

Til § 4. Foreldreråd og samarbeidsutvalg

Det virker på Su som om dette er den gamle loven om igjen. I St.m. 27 (1999 – 2000) har man et tydelig ønske om å få til et samarbeid i den reelle betydningen. Her står det på side 77, sitat: "Som eit ledd i å gi foreldre større høve til medverknad meiner Regjeringa at det bør opprettast eit formelt organ mellom dei offentlege barnehagestyresmaktene og foreldre både på statleg og kommunalt nivå. Desse organa må bli tekne med på råd i utforming av barnehagepolitikken." sitat slutt.

Det må komme helt tydelig fram i loven at foreldrerådene velger sine representanter til Samarbeidsutvalgene og at disse representerer alle foreldrene i barnehagen. Det er de som på foreldrenes vegne fastsetter en pedagogisk årsplan i samarbeidsutvalgene.

Foreldrerådet velger en deltaker til et felles kommunalt årsmøte for foreldre. Som igjen velger representant til et nasjonalt organ for foreldre. De som blir valgt på dette møtet er foreldrenes representanter i forhandlinger og høringer på statlig nivå.

Til § 6. Godkjenningsplikt

Her har Su bare en innvending på begrepet "under opplæringspliktig alder" som er nevnt tidligere.

Til § 8. Kommunens ansvar

Samme begrepet her.

Er dette det samme som at barn har rett til plass når det måtte ønske?

Til § 11. Familiebarnehager

Su vil at de barn som får plass i familiebarnehager har rett til den plassen eller i annen barnehage fram til skolestart.

Til § 18. Ledelse

Su mener at alternativ B er det beste alternativet. Kanskje kan noen komme på noe bedre? Begrunnelsen fra Su er: Barnehagen skal være en avinstitusjonalisert institusjon. Denne formen for tenkemåte har staten hatt som program for de ansatte over hele landet. Mange styrere har nå tilleggsutdanning i endringskompetanse og lært mye om forskjellen mellom barnehagen som en serviseinstitusjon og barnehagen som en møteplass mellom mennesker. Su mener at den utdannelsen som finns for førskolelærere er den beste når det gjelder kunnskap om barn og deres rolle i samfunnet. Det må sikres at denne kompetansen blir i barnehagene og at de som kommer til har muligheten til å tilegne seg den. Lederen for barnehagen har et stort ansvar i å utvikle et personale som til en stor grad består av mennesker uten fagutdanning.

Til § 19. Barnehagens øvrige personale

Su vurderer alternativ B som det beste. Dette vil skape den største pedagogtettheten som vi mener er nødvendig for en barnegruppe på 18 barn over 3 år og 9 barn under 3 år. Det bør komme fram at samfunnet ser behovet for å halvere gruppestørrelsen når barna er under 3 år og at forhåndstallet blir en førskolelærer pr. 5 – 7 barn. Det er viktig at loven presiserer en førskolelærer som pedagogisk leder for de andre voksne på barnegruppen. Vi vil heller at barnegruppene blir mindre enn større. Vi ser en fare i at små barn skal takle situasjoner som voksne har problemer med. Både barn og voksne må gjøres i stand til å se og høre den enkelte og bli sett og hørt på av andre i gruppen.

Su ved Oppsal Samfunnshus barnehage er ikke fornøyd med endringene som er foreslått i den nye loven. Vi vil at samfunnet skal vise at vi har forstått mer av barns oppvekst og at mennesket er et menneske fra fødsel til død.

Vi vil at loven skal slå fast barnehagen som et samarbeid mellom mennesker i samfunnet.

Vi vil ha vekk en del begreper som ikke passer inn i en samarbeids ånd.

Eksemplene er mange, men i hovedsak begrep som "brukere" "oppdragelse" osv. og i tillegg ønsker vi at eier skal samarbeide om hva som er lokale forhold med de som blir rammet av eiers subjektive syn.

Det førskolelærerutdannede personell er viktig for foreldre og ansatte. Det er viktig at ledelsen har en utdanning som gjør at leder forstår hva som foregår i personalet og barnegruppene.

Verken barn eller voksne i barnehagen har til hensikt å bli brukere. Vi vil være forpliktet til et samarbeid.

Fra Prosjektgruppa i Oppsal samfunnshus barnehage.

Høringsuttalelse – forslag til ny lov om barnehager.

Prosjektgruppen har i løpet av høsten gjennomgått forslaget til ny lov om barnehager, og har med bakgrunn i dette kommet fram til noen spesielt viktige krav til ny lov. Vi som foreldre er bekymret for at en ny lov som i større grad åpner for lokale tolkninger, vil kunne forringe kvaliteten. De økonomiske rammene legger i for stor grad premissene for barnas hverdag. Vi mener at noen viktige kvalitetskrav til eier MÅ være konkrete, og ikke veiledende. Høringsutkastet legger opp til at eier selv kan definere kvaliteten ut i fra lokale forhold, som i praksis vil bety kommunens økonomi. Bruk av ord som muligens, bør, tilstrekkelig, anbefales, tilfredsstillende, hensiktsmessig, åpner på en uheldig måte for dette.

Antall ansatte pr barn

Bemanningsnormen på en pedagogstilling og to assistentstillinger på 14-18 barn over 3 år, og 7-9 barn under 3 år er et minimumskrav. Pedagogen skal være utdannet førskolelærer.

Krav om pedagogisk utdannet personale

Vi mener at hver barnehage skal ha en styrer med førskolelærer utdanning.

Areal

Både ute- og inneareal pr barn må defineres som en minimumsnorm.

Foreldreråd og samarbeidsutvalg

Departementet foreslår å lovfeste barns rett til medvirkning. Med bakgrunn i dette savner vi et forum for innflytelse for foreldre og ansatte. Som en videreføring av foreldreråd og samarbeidsutvalg må det lovfestes ansatte- og foreldrerepresentasjon på styrenivå, lokalt og nasjonalt.

Med krav om å bli hørt!

Hilsen Prosjektgruppa i
Oppsal samfunnshus barnehage

Åsmund Lehne
Øyvind Helljesen
Vibeke Mølmen
Lars Christian Larsen
Herman Hübenbecker
Harald Lund
Katharina Ødegården

Stein Morten Lier
Charlotte Kurdøl
Helen Daleng
Sangita

Oslo kommune
Bydel Østensjø
Avdeling for barn og unge
Oppsal Samfunnshus barnehage

Oslo 261104

Til
Avdelingssjef Barn og Unge i Bydel Østensjø.

Fra
Samarbeidsutvalget ved Oppsal Samfunnshus barnehage.

Høringsuttalelse om ny Barnehagelov.

Samarbeidsutvalget ved Oppsal Samfunnshus barnehage nedsatte en prosjektgruppe høsten 2003. Prosjektgruppen skulle se i klartekst hva Barnehageloven og Rammeplanen sa om foreldrenes medvirkning i driften av barnehagen.

Når det gjelder den nye Barnehageloven mener Samarbeidsutvalget følgende:

Merknader til "Lov om barnehager":

Til § 1. Formål

Su mener at begrepet "under opplæringspliktig alder" blir feil.

Både foreldre og personalet mener at barn forplikter seg selv til å lære pluss at de voksne rundt barnet mener at de har plikt til å lære bort forskjellige saker. Vi mener at det å lære å beherske kroppen for eksempel er en meget viktig lærdom. Det kan være at myndighetene mener noe annet. Se også §2 hvor det står: "...skape et godt grunnlag for livslang læring og aktiv deltakelse i et demokratisk samfunn." sitat slutt.

Kristen formålsparagraf fremmer ikke likestilling og likeverd mellom voksne og barn og mellom kvinner og menn. Heller ikke når det gjelder andre religioner. Kristendommen sier at den er den sanne religion.

Til § 2. Barnehagens innhold

Su vil at barnehagen skal være et sted hvor fagfolk, andre voksne, foreldre og barn er på en samarbeidsarena hvor det pedagogiske perspektivet er rådende.

Su mener at begrep som "oppdragelse og toleranse" er begreper som er på vei ut både i vitenskapen og i barnehagesammenheng når det handler om møter mellom mennesker. De bør erstattes av "samarbeid og anerkjennelse".

Det vi kan se ut av loven er at eiendomsretten er den viktigste retten, altså ikke de som har sin tilhørighet til barnehage men de som eier. §2 sier at, sitat: "Barnehagens eier kan tilpasse rammeplanen til lokale forhold", sitat slutt.

Eftasåsen barnehage	Østmarkveien 18, 0687 Oslo	22 27 39 60
Fuglemyra barnehage	Oppsaltoppen 25, 0687 Oslo	22 26 11 03
Oppsal samfunnshus barnehage	Vetlandsveien 101, 0685 Oslo	22 27 14 50
Oppsaltunet barnehage	Oppsalveien 21, 0686 Oslo	22 26 12 95
Rønningjordet barnehage	Oppsalveien 30, 0686 Oslo	22 26 18 28
Vassenga barnehage	Oppsalveien 32, 0686 Oslo	22 26 53 61

Hva så med de som blir utsatt for eiers subjektive syn på lokale forhold?

Vi mener at eier må ha et samarbeid med de som er i barnehagen. Den setningen det henvises til minner oss om at det hele handler om økonomi og ikke noe som fremmer, sitat: "aktiv deltakelse i et demokratisk samfunn".

Su vil at rammeplanen skal forplikte oppover i samfunnet. Stortinget og Regjeringen må kunne stilles til ansvar der hvor loven og rammeplanen ikke settes i stand til å gjennomføres.

Til § 3. Barns rett til medvirkning

Her mener vi at personalet og foreldre skal ta dette ansvaret for at barn blir hørt, noe vi er helt enig i. Ansvaret for å få barn til å bli hørt er et voksent ansvar. Det kan ikke overlates til barna. Det må stå i loven.

Til § 4. Foreldreråd og samarbeidsutvalg

Det virker på Su som om dette er den gamle loven om igjen. I St.m. 27 (1999 – 2000) har man et tydelig ønske om å få til et samarbeid i den reelle betydningen. Her står det på side 77, sitat: "Som eit ledd i å gi foreldra større høve til medverknad meiner Regjeringa at det bør opprettast eit formelt organ mellom dei offentlege barnehagestyresmaktene og foreldra både på statleg og kommunalt nivå. Desse organa må bli tekne med på råd i utforming av barnehagepolitikken." sitat slutt.

Det må komme helt tydelig fram i loven at foreldrerådene velger sine representanter til Samarbeidsutvalgene og at disse representerer alle foreldrene i barnehagen. Det er de som på foreldrenes vegne fastsetter en pedagogisk årsplan i samarbeidsutvalgene.

Foreldrerådet velger en deltaker til et felles kommunalt årsmøte for foreldre. Som igjen velger representant til et nasjonalt organ for foreldre. De som blir valgt på dette møtet er foreldrenes representanter i forhandlinger og høringer på statlig nivå.

Prosjektgruppa i barnehagen er ment som en ledelse av et prosjekt for alle involverte i barnehagen. Vi håper etter hvert å få med hele personalgruppa og alle foreldrene som aktive i prosjektet.

Prosjektet er et forsøk på å trenge ned i begrepene som er brukt i nåværende lov for å se på grunnlaget og intensjonene omkring foreldremedvirkning og/eller medbestemmelse for å se om de er i samsvar.

I utgangspunktet mener prosjektgruppa at det er vanskelig for foreldre, til barn som får plass i barnehagen, at de automatisk føler seg som en del av ledelsen eller samarbeidspart til personalet for annet enn sitt eget barn. Vi mener at det har noe med loven og rammeplanen å gjøre.

Det er mulig at det er personalet som kjenner lovverket best og at det er foreldre som blir offer for begrepsbruken.

Personalet har stort sett et direkte forhold til begreper som f.eks. personalsamarbeid, men tror også at de har et stort ansvar for foreldresamarbeidet.

Foreldre bør ta ansvar for sine møter og aktiviteter rundt barnehagen, Loven og Rammeplanen må få samarbeid som et begrep som betyr samarbeid.

Skal "I samarbeid med" bety noe for de det gjelder så må det finnes "samarbeidsmøte" som et begrep. Dette gjøres best ved at loven slår fast at barnehagen ikke er en serviseinstitusjon, men et sted hvor foreldre, personalet og barn samarbeider om hva som er godt for alle parter.

Loven og rammeplanen skal ikke ha begreper som brukere eller kunder eller klienter eller andre begreper som fjerner foreldre og personalet til å ta en aktiv del i barnehagens drift.

Lovens §1 bruker begrep som "Under opplæringspliktig alder". Vi oppfatter vel fødselen som et skille på når det er vanskelig å lære barn noe og når vi faktisk må lære noe av barn og når barn må lære noe av de som er sammen med barnet. Det er vel "skolepliktig alder" eller noe i den retningen som menes?

Personalgruppa mener at dette begrepet strider mot intensjonene i forhold til "De 5 fagområder" i Rammeplanen. Foreldrene mener at hvis ikke de har plikt til å lære barnet noe og ikke barnehagen, hvem skal da ta ansvar for samspillet med barnet? I disse tilfellene må barnevernet inn i bildet og melde foreldre for omsorgssvikt.

Det må inn andre begreper i denne paragrafen.

Fortsatt § 1.

Forelderrollen i barnehagen blir etter prosjektgruppas mening for passivt. I §1 heter det "I nær forståelse med barnas hjem..". Det betyr etter vår mening at eier og personalet er de som kan definere hva det skal samarbeides om. Og når barnehagen skal "hjelp til med" at barn får en "oppdragelse i samsvar med kristne grunnverdier", så vil vel det si at noe av samarbeidet er definert på forhånd uansett hva foreldre måtte mene?

Før øvrig mener vi at lovverket må framheve barnet som en aktiv medspiller i sine omgivelser og at barna påvirker like mye som de påvirkes. Det er et dialektisk forhold mellom voksne og barn, bare barna får slippe til og de voksne oppfører seg ordentlig.

§ 1 bør skrives om sånn at foreldre forstår at de og barna er med på å forme sine omgivelser.

Organisatorisk er §4 et vanskelig område for foreldre. Det står at foreldre er medlemmer av et forelderåd, og i forskriftene står det at de skal velge representanter til samarbeidsutvalget, men det står ikke noe om det ansvaret foreldrerepresentantene skal ha for resten av foreldrene f. eks. at de skal danne et arbeidsutvalg for forelderådet (Fau). I forskriftene til loven "om barnehagens forelderåd", virker det som om hvem som helst av foreldrene kan innkalle hele forelderådet men at ingen har ansvaret for å føre noe av det som kommer fram i rådet videre. Hele rådet må møte for å fremme fellesinteressene for foreldrene, men det mangler representanter for rådet som kan fremme sine synspunkter overfor samarbeidsutvalg, styrer eller eier.

Det vi ser i dag er ofte at de som uttaler seg om hvordan de vil ha det, gjør det enkeltvis og så er det personalet som avgjør om det er bra eller dårlig for barnehagen. Det betyr at ordningen nå er

god for noen og dårlig for andre og at personalet (styrer?) har definisjonsmakt over hva som er bra og hva som ikke behøver og tas hensyn til..

§1, §2 og §3 i merknader til forskriftene mener vi gjenspeiler intensjonen i nåværende lov. Det er ment godt i forhold til foreldres innflytelse, men at det er en form for utvanning av både ansvarsområdet og medinnflytelsen til foreldre.

Hvordan vil de ansvarlige for loven at følgende utsagn skal virke:

1. §1 sitat: "Foreldrerådet skal ved sin innsats bidra til at både samarbeidet og miljøet i barnehagen blir godt."
2. §2 sitat: "Foreldrerådet skal automatisk få seg forelagt saker som er viktige for foreldrenes forhold til barnehagen."

Vi i ledelsen for prosjektet mener at dette er å individualisere problemene til foreldre. Hvem har rett til å innkalle foreldrerådet? Og hvem skal bestemme at en sak er viktig for foreldrenes forhold til barnehagen?

Kan den enkelte forelder få gjennomslag for sitt syn noe sted?

Eller skal alt overlates til personalet og eieren?

For foreldre mener vi at det ville vært nyttig med et representativt styre for foreldrerådet og som satt i Su som hele foreldregruppas representanter. Foreldre trenger et formelt sted å gå med sine saker for å få dem opp i Su. F. eks. diskusjon rundt årsplanen. De trenger også et sted hvor klager kan bli behandlet i et så nøytralt og objektivt forum som mulig.

Prosjektgruppa i Oppsal Samfunnshus barnehage mener at loven skal gi foreldre en større formell mulighet til medbestemmelse.

Til §2 i forskriftene og merknaden til denne, mener vi at det er en stor fordel med et større Su. Det er lettere for foreldre å få støtte til sine synspunkter når de er flere. Oppsal Samfunnshus barnehage har 20 medlemmer + politisk oppnevnt fra eier + styrer som sekretær. Dette er et svært nyttig organ for barnehagen. Vi praktiserer også at representantene er ledelse og kontaktpersoner for sine respektive avdelinger. De har ansvar for sine respektive grupper (Foreldre / personalet) og skal innhente informasjon og gi tilbakemeldinger på det som blir tatt opp.

Merknader til "Rammeplan for barnehagen".

Lovverket er grunnlaget for forskriftene og bærer preg av samme svakheter i forhold til foreldres medvirkning. Kapittel 2.1 er en selvfølgelig oppfølger til loven.

Under kapittel 2.2 Barnehagens verdigrunnlag finnes et avsnitt som heter: "Fellesverdier". Her er det forholdsvis tydelig at ikke alle kan få rett i sin holdning til barn. Det står: "Barnehagen skal gi en etisk oppdragelse i samarbeid med foreldrene. Det vil kunne være tilfelle hvor enkelte familier har særlige ønsker når det gjelder barnehagens innhold og arbeidsform. Her bør barnehagen strekke seg så langt som mulig. Men barnehagen skal også være et fellesmiljø der en må finne fram til en balanse mellom hensynet til hver enkelt familie og hensynet til helheten."

Dette er et område hvor Su er meget viktig og at foreldre har reel innflytelse og makt.

Vi mener å se en holdning til etikk som er i overensstemmelse med det ledelsen i prosjektet kan skrive under på. Det vi er ute etter er den praktiske utøvelsen av hvordan folk skal oppføre seg mot hverandre.

Vi som arbeider sammen med barn har en del felles. Vi er ute etter kompetanse på alle områder. Vi i prosjektet vet at barn, foreldre og personalet sitter på mye kompetanse til sammen. Det vi vil er at denne kompetansen skal kunne nedfelle seg i praksis. Derfor trenger vi et begrepsapparat som sier oss noe om hvor langt vi er kommet i det å avklare hva vi forstår av innholdet i mange store saker.

Eksemplene er mange:

1. Mange mener at vi nå er i en form for relasjon til barn som tilsier at vi skal oppføre oss annerledes som voksne enn tidligere generasjoner. På hvilken måte skal da begrepet "oppdragelse" forstås?
2. Barnehagekulturen gir ikke foreldre automatisk muligheten til samarbeid. Det blir ikke bedre av at rammeplanen bruker begrepet "Foreldremøter" om møter som personalet innkaller foreldre til (se side 117 under "Ulike former for foreldresamarbeid" + overskriften på kapittelet 7.2.5). Foreldresamarbeid skal være noe som foreldrene driver seg i mellom. Personalsamarbeid er noe personalet driver seg i mellom. Derfor er det viktig at samarbeidet mellom gruppene blir tydeliggjort i både lov og forskrift.
3. Hvilket ansvar har foreldrene i samarbeidet og hvilket ansvar har personalet i samarbeidet? Dette hadde det vært fint om samfunnet sa noe om.
4. I kapittel 6.4.6 og 7 er likestilling og respekten for hverandre uansett bakgrunn satt i fokus. Det virker på prosjektgruppa som om teksten anerkjenner Norge som den kulturen som har disse verdiene. Hvis det ikke er ment sånn, burde det kanskje stått noe om områdene som den norske kulturen skulle få et forbedringspotensiale fra barnehagens side?
5. 6.4.5 er et kapittel som også burde hatt et motstykke i foreldrenes rett til å bli kjent med barnehagen. Et eksempel som Erik Sigsgaard skriver om i boka "Kjeft" handler også om hvordan foreldre blir møtt av et lovverk som anerkjenner dem som ansvarlige for sine barn. Kapittel 3 i denne boka omhandler historikken til slutten på avstraffelser i forskjellige former. På side 74 finnes det et sitat fra en dansk skole, L. Reventlows Brahetrollerbord Skolevesen, som er verd å ta på alvor når det gjelder foreldres stilling i det som foreldrene velger for sine barn. Sitat: "Foreldre kunne besøke skolen når de måtte ønske og lærerne skulle da "Være dem behjelpelig med gode råd i henseende til børnenes oppdragelse. Naar de bese Skolen, bør han også da venligen mottage dem og tillade dem at overvære undervisningen" og videre hadde de klagerett hvis de hadde mistanke om en lærers overgrep på barn "... Ved at bruge haard og vilkaarlig adferd mot et Barn." Sånne ting burde kanskje inn i et lovverk?

Herman Hübenbecker
Styret

Ord til
de som har med ny
"Barnehagelov og Rammeplan for
barnehagen".

Fra prosjektgruppa
"Foeldremedvirkning i barnehagen"
Oppsal Samfunnshus barnehage.

Merknader til "Lov om barnehager":

Prosjektgruppa i barnehagen er ment som en ledelse av et prosjekt for alle involverte i barnehagen. Vi håper etter hvert å få med hele personalgruppa og alle foreldrene som aktive i prosjektet.

Prosjektet er et forsøk på å trenge ned i begrepene som er brukt i nåværende lov for å se på grunnlaget og intensjonene omkring foeldremedvirkning og/eller medbestemmelse for å se om de er overensstemmende med hverandre.

I utgangspunktet mener prosjektgruppa at det er vanskelig for foreldre, til barn som får plass i barnehagen, at de automatisk føler seg som en del av ledelsen eller samarbeidspart til personalet for annet enn sitt eget barn. Vi mener at det har noe med loven og rammeplanen å gjøre.

Det er muligens personalet som kjenner lovverket best og er de som blir offer for begrepsbruken. Personalet har stort sett et direkte forhold til begreper som f.eks. personalsamarbeid, men tror også at de har et stort ansvar for foreldresamarbeidet.

Det vi kan se ut av loven er at eiendomsretten er den viktigste retten, altså ikke de som har sin tilhørighet til barnehage men de som eier. §2 sier at, sitat: "Barnehagens eier kan tilpasse rammeplanen til lokale forhold", sitat slutt.

Hva så med de som blir utsatt for eiers subjektive syn på lokale forhold?

Lovens §1 bruker begrep som "Under opplæringspliktig alder". Vi oppfatter vel fødselen som et skille på når det er vanskelig å lære barn noe og når vi faktisk må lære noe av barn og når barn må lære noe av de som er sammen med barnet. Det er vel "skolepliktig alder" eller noe i den retningen som menes?

Personalgruppa mener at dette begrepet strider mot intensjonene i forhold til "De 5 fagområder" i Rammeplanen. Foreldrene mener at hvis ikke de har plikt til å lære barnet noe og ikke barnehagen, hvem skal da ta ansvar for samspillet med barnet? I disse tilfellene må barnevernet inn i bildet og melde foreldre for omsorgssvikt.

Det må inn andre begreper i denne paragrafen.

Eftasåsen barnehage	Østmarkveien 18, 0687 Oslo	22 27 39 60
Fuglemyra barnehage	Oppsaltoppen 25, 0687 Oslo	22 26 11 03
Oppsal samfunnshus barnehage	Vetlandsveien 101, 0685 Oslo	22 27 14 50
Oppsaltunet barnehage	Oppsalveien 21, 0686 Oslo	22 26 12 95
Rønningjordet barnehage	Oppsalveien 30, 0686 Oslo	22 26 18 28
Vassenga barnehage	Oppsalveien 32, 0686 Oslo	22 26 53 61

Fortsatt § 1.

Foreldrerollen i barnehagen blir etter prosjektgruppas mening for passivt. I §1 heter det "I nær forståelse med barnas hjem..". Det betyr etter vår mening at eier og personalet er de som kan definere hva det skal samarbeides om. Og når barnehagen skal "hjelp til med" at barn får en "oppdragelse i samsvar med kristne grunnverdier", så vil vel det si at noe av samarbeidet er definert på forhånd uansett hva foreldre måtte mene?

For øvrig mener vi at lovverket må framheve barnet som en aktiv medspiller i sine omgivelser og at barna påvirker like mye som de påvirkes. Det er et dialektisk forhold mellom voksne og barn, bare barna får slippe til og de voksne oppfører seg ordentlig.

§ 1 bør skrives om sånn at foreldre forstår at de og barna er med på å forme sine omgivelser.

Organisatorisk er §4 et vanskelig område for foreldre. Det står at foreldre er medlemmer av et foreldreråd, og i forskriftene står det at de skal velge representanter til samarbeidsutvalget, men det står ikke noe om det ansvaret foreldrerepresentantene skal ha for resten av foreldrene f. eks. at de skal danne et arbeidsutvalg for foreldrerådet (Fau). I forskriftene til loven "om barnehagens foreldreråd", virker det som om hvem som helst av foreldrene kan innkalle hele foreldrerådet men at ingen har ansvaret for å føre noe av det som kommer fram i rådet videre. Hele rådet må møte for å fremme fellesinteressene for foreldrene, men det mangler representanter for rådet som kan fremme sine synspunkter overfor samarbeidsutvalg, styrer eller eier.

Det vi ser i dag er ofte at de som uttaler seg om hvordan de vil ha det, gjør det enkeltvis og så er det personalet som avgjør om det er bra eller dårlig for barnehagen. Det betyr at ordningen nå er god for noen og dårlig for andre og at personalet (styrer?) har definisjonsmakt over hva som er bra og hva som ikke behøver og tas hensyn til..

§1, §2 og §3 i merknader til forskriftene mener vi gjenspeiler intensjonen i nåværende lov. Det er ment godt i forhold til foreldres innflytelse, men at det er en form for utvanning av både ansvarsområdet og medinnflytelsen til foreldre.

Hvordan vil de ansvarlige for loven at følgende utsagn skal virke:

1. §1 sitat: "Foreldrerådet skal ved sin innsats bidra til at både samarbeidet og miljøet i barnehagen blir godt."
2. §2 sitat: "Foreldrerådet skal automatisk få seg forelagt saker som er viktige for foreldrenes forhold til barnehagen."

Vi i ledelsen for prosjektet mener at dette er å individualisere problemene til foreldre. Hvem har rett til å innkalle foreldrerådet? Og hvem skal bestemme at en sak er viktig for foreldrenes forhold til barnehagen?

Kan den enkelte forelder få gjennomslag for sitt syn noe sted?

Eller skal alt overlates til personalet og eieren?

For foreldre mener vi at det ville vært nyttig med et representativt styre for foreldrerådet og som satt i Su som hele foreldregruppas representanter. Foreldre trenger et formelt sted å gå med sine saker for å få dem opp i Su. F. eks. diskusjon rundt årsplanen. De trenger også et sted hvor klager kan bli behandlet i et så nøytralt og objektivt forum som mulig.

Prosjektgruppa i Oppsal Samfunnshus barnehage mener at loven skal gi foreldre en større formell mulighet til medbestemmelse.

Til §2 i forskriftene og merknaden til denne, mener vi at det er en stor fordel med et større Su. Det er lettere for foreldre å få støtte til sine synspunkter når de er flere. Oppsal Samfunnshus barnehage har 20 medlemmer + politisk oppnevnt fra eier + styrer som sekretær. Dette er et svært nyttig organ for barnehagen. Vi praktiserer også at representantene er ledelse og kontaktpersoner for sine respektive avdelinger. De har ansvar for sine respektive grupper (Foreldre / personalet) og skal innhente informasjon og gi tilbakemeldinger på det som blir tatt opp.

Merknader til "Rammeplan for barnehagen".

Lovverket er grunnlaget for forskriftene og bærer preg av samme svakheter i forhold til foreldres medvirkning. Kapittel 2.1 er en selvfølgelig oppfølger til loven.

Under kapittel 2.2 Barnehagens verdigrunnlag finnes et avsnitt som heter: "Fellesverdier". Her er det forholdsvis tydelig at ikke alle kan få rett i sin holdning til barn. Det står: "Barnehagen skal gi en etisk oppdragelse i samarbeid med foreldrene. Det vil kunne være tilfelle hvor enkelte familier har særlige ønsker når det gjelder barnehagens innhold og arbeidsform. Her bør barnehagen strekke seg så langt som mulig. Men barnehagen skal også være et fellesmiljø der en må finne fram til en balanse mellom hensynet til hver enkelt familie og hensynet til helheten."

Dette er et område hvor Su er meget viktig og at foreldre har reel innflytelse og makt.

Vi mener å se en holdning til etikk som er i overensstemmelse med det ledelsen i prosjektet kan skrive under på. Det vi er ute etter er den praktiske utøvelsen av hvordan folk skal oppføre seg mot hverandre.

Vi som arbeider sammen med barn har en del felles. Vi er ute etter kompetanse på alle områder. Vi i prosjektet vet at barn, foreldre og personalet sitter på mye kompetanse til sammen. Det vi vil er at denne kompetansen skal kunne nedfelle seg i praksis. Derfor trenger vi et begrepsapparat som sier oss noe om hvor langt vi er kommet i det å avklare hva vi forstår av innholdet i mange store saker.

Eksemplene er mange:

1. Mange mener at vi nå er i en form for relasjon til barn som tilsier at vi skal oppføre oss annerledes som voksne enn tidligere generasjoner. På hvilken måte skal da begrepet "oppdragelse" forstås?
2. Barnehagekulturen gir ikke foreldre automatisk muligheten til samarbeid. Det blir ikke bedre av at rammeplanen bruker begrepet "Foreldremøter" om møter som personalet innkaller foreldre til (se side 117 under "Ulike former for foreldresamarbeid" + overskriften på kapitlet 7.2.5). Foreldresamarbeid skal være noe som foreldrene driver seg i mellom. Personalsamarbeid er noe personalet driver seg i mellom. Derfor er det viktig at samarbeidet mellom gruppene blir tydeliggjort i både lov og forskrift.
3. Hvilket ansvar har foreldrene i samarbeidet og hvilket ansvar har personalet i samarbeidet? Dette hadde det vært fint om samfunnet sa noe om.

4. I kapittel 6.4.6 og 7 er likestilling og respekten for hverandre uansett bakgrunn satt i fokus. Det virker på prosjektgruppa som om teksten anerkjenner Norge som den kulturen som har disse verdiene. Hvis det ikke er ment sånn, burde det kanskje stått noe om områdene som den norske kulturen skulle få et forbedringspotensiale fra barnehagens side?
5. 6.4.5 er et kapittel som også burde hatt et motstykke i foreldrenes rett til å bli kjent med barnehagen. Et eksempel som Erik Sigsgaard skriver om i boka "Kjeft" handler også om hvordan foreldre blir møtt av et lovverk som anerkjenner dem som ansvarlige for sine barn. Kapittel 3 i denne boka omhandler historikken til slutten på avstraffelser i forskjellige former. På side 74 finnes det et sitat fra en dansk skole, L. Reventlows Brahetrollerbord Skolevesen, som er verd å ta på alvor når det gjelder foreldres stilling i det som foreldrene velger for sine barn. Sitat: "Foreldre kunne besøke skolen når de måtte ønske og lærerne skulle da "Være dem behjelpelig med gode råd i henseende til børnenes oppdragelse. Naar de bese Skolen, bør han også da venligen mottage dem og tillade dem at overvære undervisningen" og videre hadde de klagerett hvis de hadde mistanke om en lærers overgrep på barn "... Ved at bruge haard og vilkaarlig adferd mot et Barn." Sånne ting burde kanskje inn i et lovverk?

Herman Hübenbecker
Styrer